

Jézus Urunk tanítása

2020. február 7.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm a mai napon azon testvéreimet, akik elfogadtátok hívásomat, és elzarándokoltatok, hogy ismét egyek legyetek e ünnep örömében.

És köszöntöm mindazokat is, akik ma lélekben vannak jelen veletek, van, aki szentmise-áldozat bemutatásában, van, aki pedig az imával, s van, aki éppen családi vagy munkahelyi problémái miatt maradt távol, de lélekben igyekszik egyé válni veletek a golgotai átélésében.

A mai nap tanítása, az nem ismeretlen számotokra, hisz már ezt a tanítást is az évek folyamán már többször is megadtam, tehát nem egyszer, s nem kétszer.¹

A mai tanítás, ahogy ti mondani szoktátok a gondolatmenetében, hogy rövid tanítás, de e rövid tanításának valójában mi a mondanivalója? Hogy is kezdődött a tanítás?

Ti vagytok a föld sója.

De ha a só ízét veszti, semmire sem jó, csak arra, hogy kidobjátok, és az emberek megtapossák. Ez a tanítás első szakasza.

Most hogy adtam számotokra már meg a föld sóját?

Hogy annak van értéke. Mert, ugye, ha a só ízét veszti, akkor mivé válik az étel, amit készítesz? De most a föld sóját Én a testvére próbálom rávetíteni, mert, ugye, hallottátok már ezt a tanításszakaszt kiválasztott Mária testvér által is, amelyet megadtam számára, s hallottátok már tanítás által is, amikor azt mondom felétek és nektek, hogy: Én választottalak titeket, mert szükségem volt reátok – nem ti Engem. És hogyan választottalak meg benneteket? Mert észrevettem az út porában, hogy megcsillantatok. Ezt lehet arra is vetni, ugye, a só, amely tönkrement, ízét veszítette, kidobták. De nem teljesen halt el, azért megmutatta, hogy neki van egy kis fénye, egy kis fehérsége az út porában, amit Én, Jézus Krisztus Uratok észrevettem, és kiemeltem, hogy semmivé válhassatok, mert szükségem van reátok, és meghívlak az útra a küldetéshez és a követéshez.

Így, mikor hallod a tanítás magyarázatát, akkor már megérted, hogy a sónak, ugye, milyen fontossága van a mindennapi életed jelenlétében. Mert a só nemcsak úgy kell értelmezned, hogy azt mire is lehet csak használni? Az étel ízesítésére. De ha a só elveszti erejét, már nincs neki semmi köze az ételhez, akkor sokan úgy gondolják, ez kidobnivaló.

Most ezt az emberi működésére pedig úgy lehet fordítani, hogy néha ti is a föld sójai vagytok, ugye, Én kiemeltelek az út porából, mert szükségem volt reátok. Megadtam a meghívást, megmutattam számotokra az utat, amelyen el

¹ A mai napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: *A föld sója, a világ világossága* (Mt 5,13–16).

lehet indulni. De ha valakinek ez mégsem elég, ha valaki nem érzi szívében, lelkében a hívást, aki távol van Tőlem, azokra is lehet mondani, ugye, hogy ízét vesztették, és semmi egyébre nem jó már az. De a földi embert teljesen nem így hasonlítjuk a só erejéhez, működéséhez, kegyelméhez, ajándékához, hogy hogyan is tudunk mi a föld sójai lenni. A meghívást a küldetéshez minden testvérem számára megadtam. Ti vagytok a föld sójai. Elindultok e meghívásban és e küldetésben, a mindennapokban, majdan vannak nehézségek, fájdalmak, bánatok, megpróbáltatások, ami által változtok és változtathattok, és elindulhattok a meghívott igaz úton. De ha nem érzed, és ha nem ismered az igaz utat, akkor is haladsz valamerre, csak nem biztos, hogy teljesen a jó út fele. S akkor mondhatod azt: „Hát ízét vesztette e földnek a sója. Én már talán nem is tartozom oda, talán elvesztem.” De addig nincs probléma és baj, amikor ezt szíveddel, lelkeddel, egész lényeddel fel tudod mérni, el tudsz rajta gondolkodni, hogy „mégis a helyes úton járok, mert én kiválasztott vagyok – ugye –, mert kikerestek az út porában, mert látták azt a kis csillanást, azt a kis fehérséget, azt az apró, kis valamit, ami a homokban vagy a földön megjelent, hogy össze ne tapossák, hogy semmivé váljon, ezért kiemelte” – kiemeltelek az út porából. Ezért mondhatom számotokra is, hogy kiválasztottak vagytok a meghíváshoz, a küldetéshez és a követéshez. S ekkor ti is tudtok egy kicsit tündökölni a föld sójában, hisz megmutatjátok az erőt, a fényességet, a kegyelmet, az ajándékot, mert ez mind együtt van e tanításban a föld sójával.

Akkor most folytatjuk a tanításnak az utána való szakaszát: ti vagytok a világ világosságai. Hogy akartok világítani a világosságban? Mi ennek a mondani-valója?

Hogy szíveddel, lelkeddel hogyan cselekszel? Hogyan fogadod el a felebarátodat és a testvéredet? Hogyan vagy jelen a családban, a szeretteid körében? És hogyan fogadod el a közösségedet, ahova tartozol, ahova, azt mondod: „Igen, szeretnék tartozni, tovább megmaradni.” Ehhez szükség van a fény világosságára, hogy „én is tudjak szívemmel, lelkemmel, egész lényemmel a megjelenés által világítani”.

Mert ehhez a tanításhoz még mi tartozik, ehhez a szakaszhoz?

Ugye, a hegyen épült kivilágított város, azt sem lehet elrejteni. Mert bárhonnán nézed, és feléje tekintesz, akkor is észreveszed és látod. S ez egy jel számotokra, hogy az is fényt és világosságot áraszt, ami szinte meghívást ad felétek, hogy szeretnénk oda érni, mi is abban a városban megjelenni, mert mi is, ugye, világítunk a világossággal, és szeretnénk oda tartozni. S nem akarjuk azt, hogy elrejtessenek, mert szükségünk van a fényre, a világosságra és a kegyelem működésére a mindennapokban és a mindennapokhoz.

De, ugye, ehhez még tartozott egy szakasz, mert meggyújtod a lámpásodat. Azt sem azért gyújtod meg, hogy szinte elhelyezd a véka alá, hogy senki ne láthassa. Azzal is mit teszel? Fölteszed a lámpatartóra, hogy mindenkinek világítson, aki ott jelen van.

Én most azt mondom, hogy mindenkinek világítson, akik ma jelen vagytok. Éreztétek a világosságot, a melegséget, a fényt, amely felétek árad, amely szinte átölel, ami szinte megerősít, ami által érzed, hogy hogyan és miképpen kell cselekedned.

Mert ennek van még egy utolsó szakasza a tanításban, mert „ha már a fény világosságában vagyok, akkor szeretnék a világosságban az emberek előtt világítani, hogy ez által látsszon rajtam és bennem, hogy hogyan tudok másokon segíteni, s ez által hogyan tudok az Atyának kedvében járni”. Mert mikor azt mondjátok: „Igen, Uram, Hozzád tartozom. Boldog vagyok, hogy testvéred lehetek, örülök a szeretetednek, amellyel megajándékozol és megerősítesz.”

Ezek a szavak, ezek mind szépek. De ha nem tudjátok tettekre váltani szívetek szeretetének jelenlétével, ha nem engeditek, hogy a kegyelem működjön rajtatok, bennetek, és ha nem engeditek, hogy ez a kegyelem szinte kiáradjon belőletek a felebaráthoz, a testvérhez, a családhoz a szeretteitek körében, akkor hogyan akartok világítani az emberek előtt, hogy észrevegyenek benneteket?

Fontos ezt mind-mind átgondolni és megtapasztalni.

Ha a mai tanítás rövid is volt, pár mondat gondolatával kaptátok meg, de Én, Jézus Krisztus Uratok kiválasztott Mária testvér által megadom hozzá a tanításmat a felismerés elfogadásához, akkor már másképp élitek meg a mindennapokat a meghívásban, a küldetésben és a követésben. Mert önmagatokból is adni kell a cselekedetek révén. Mert ha ezeket mg tudjuk tenni, akkor valóban a világ világosságában tudunk az emberek előtt világítani. Nem úgy, hogy kivilágítom önmagammat, hanem világítson a ti tetteitek, a ti cselekedetetek, a ti szívetek, a ti lelketek, a ti egész lényetek egymás felé, mert örülünk, ugye, hogy ha egymáshoz tartozhatunk, örülünk, ha tudunk egymásra figyelni, ha tudjuk egymást elfogadni, és hogy ha szükséges, egymásért imádkozni. Mert az ima ereje, az a legerősebb, amely összeköthet benneteket.

Ma ezt hallottátok már kiválasztott Mária testvér által, amikor szólt felétek és hozzátok, mert az ima, az a ti fegyveretek. Az ima, amely erőt adhat, és összeköthet.

Hogy is mondta kiválasztott Mária testvéretek?

„Ebben a nehéz, zűrzavaros világban, amelyben most jelen vagyunk, és élünk.” És ahol most – szinte mondhatom számotokra – tombol a gyűlölet és az irigység. Holott Én mindig a szeretetet és a békét árasztom felétek!

De valahogy ezt a szeretetet és ezt a békét nem mindenki akarja elfogadni. Vagy nem hiszi, hogy ez létezhet? Nem hiszi, hogy ezzel lehet élni?

Ezt kérdésként teszem fel számotokra, és mindenki saját maga megválaszolhatja a saját maga válaszát.

Így is nehéz a mindennapjaitok. Vannak benne nehézségek, betegségek, megpróbáltatások, fájdalmak, szomorúságok, akkor ehhez szükség volna a szeretetre és a békére. Ne párosuljon ezek mellé még a harag, a gyűlölet, az irigység és a kapzsiság. Mert most néha olyanokká válnak a földi ember-

testvéreim, hogy nem törődni a másik emberrel, „még ha megtaposhatom is, azt is megteszem, csak én érvényesüljek”.

De arra nem gondolnak, hogy ez nem a világ világossága, ez nem a föld sója, ez inkább az, ami semmivé válik idővel, és akkor lehet, hogy késő lesz a felismerés és az elfogadás.

Nektek legyen a fegyveretek a szeretet, a béke az imával eggyé válva, eggyé fonva, mert ti így tudtok változtatni és segíteni e nehézségekben, amely körülvesz benneteket. Mert ha érzed az ima erejét – sokszor mondja el kiválasztott Mária testvér számotokra, így, szinte kézen foghatóan:

– Lehet érezni az ima erejét.

És mikor még valaki kéri is, hogy: „Segíts imádkozni. Legyél velem az imában, mert szükségem van a te segítségedre, a te jelenlétedre, a te imádra, mert így akkor, ha többen imádkozunk egy szándékra, akkor könnyebben megtörténik a meghallgatás.” És elindulhattok a meghívott úton tovább a mindennapokban, a mindennapokhoz.

Így ma, testvéreim, a tanításban, az áldásban ezt adom rátok, hogy ti legyetek továbbra a föld sója, a világ világossága, hogy működjön rajtatok és bennetek, és valóban, a felebarát, a testvér, az emberek előtti fény megelevenedjen rajtatok, bennetek a tettel, cselekedettel, odaadással, imával, békével és szeretettel.

Ennek reményében áradjon reátok most kiválasztott Mária testvér által áldásom, hogy töltsé be szíveteket, lelketeket, ugye, a föld sójában és a fény világosságában, ami ma számotokra egy felemelkedő tanítás áldásával összekötve, ami megmutatja, hogy igen, lehet kimozdulni, lehet előre lépni, lehet, hogy lassan, de biztos lépésekkel a meghívásban és a küldetésben, a mindennapokban, a mindennapokhoz.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme áradjon ma reátok a fény világosságának szeretetével, békéjével, hogy töltsé be szíveteket, lelketeket, és ez által felismerhessétek, hogy miképpen cselekedjétek a meghívásban és a küldetésetekben.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!